

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5055/2021
07.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зорана Ненковић, адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 155/21 од 16.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 155/21 од 16.04.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 155/21 од 16.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 155/21 од 16.04.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 615/20 од 07.10.2020. године, у ставу другом, трећем и четвртном изреке, којима је утврђено да је ништава одредба члана 6. Уговора о кредиту од ...2013. године и обавезана тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 6.400,00 динара, са законском затезном каматом од 21.05.2013. године до исплате, као и трошкове поступка у износу од 29.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, а одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име наплаћених трошкова прибављања извештаја кредитног бироа исплати наведене износа, са законском затезном каматом од 21.05.2013. године до исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је захтеву који се односи на утврђење ништавости одредбе уговора и враћање наплаћених трошкова обраде кредита. Тужена није доказала да је у предуговорној фази тужилац био упознат са врстом и висином трошкова кредита, односно да је тужиоцу доставила понуду која је садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита (висину и начин наплате).

Приликом пресуђења није одступљено од правног става Врховног касационог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 22.05.2018. године и допуњеног става на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године.

Због наведених разлога одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења и исплате поднета је дана 06.12.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је износ од 6.400,00 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић